

Лине із "Трембіти" мелодія дитинства

(Закінчення. Поч. на 1 стор.)

– На сьогоднішній день ми переобладнали спальні корпуси, зробивши 13 спальних кімнат по 3-5 місць у кожній. За попередні 5-10 років повністю переобладнали та оновили всі корпуси, територію та доріжки виклали тротуарною плиткою тощо. Торік встановили скульптуру Богородиці, на місці, де раніше було футбольне поле, побудована церква, яку нині відвідують не лише відпочивальники, а й жителі села. Саме залізничники з ініціативи Георгія Кірпи зробили вагомий внесок у будівництво цієї церкви, – розповідає Ярослав Афтанас.

– Зі самого початку табір одночасно міг прийняти 155 дітей, після реконструкції залишилося 150 місць. Хоча ми втратили у кількості, – продовжує Ярослав Дмитрович, – але суттєво підвищили комфорт, зробивши у кожному корпусі все потрібне для якісного відпочинку: замінили меблі, закупили ортопедичні матраци, постільну білизну, поставили нові приліжкові тумби.

Цього року під час підготовки до сезону оздоровлення встановили нові ковані вхідні ворота, відремонтували перший корпус, починаючи від даху і до його основи, поставили дві альтанки.

Не обійшлося і без проблем, головною для нормальної життєдіяльності табору стала відсутність води, якою табір живився з джерела. Ярослав Дмитрович вважає, що вода раптово зникла через масові і часто неконтрольні вирубки лісів. Минулого року через проблеми з водопостачанням ледь дотягли до завершення сезону, адже вода почала раптово пропадати. У цьому році на території табору пробурили свердловину і таким чином забезпечили себе від природних катаклізмів. Крім того, для вирішення непередбачуваних ситуацій є запас води у цистернах, який розрахований на три доби. Ярослав Афтанас додає, що тепер табір має всі засоби для автономного забезпечення нормального функціонування, адже, окрім водної свердловини, є власний електрогенератор, який вмикається у випадку відключення основного електропостачання. На території табору розміщена власна

котельня, яка цілодобово забезпечує табір холодною та гарячою водою. У приймальному відділенні знаходиться медичний пункт, забезпечений необхідними медикаментами та інвентарем, а також два ізолятори на 4 місця. На щастя, упродовж оздоровчого сезону 2013 року ці кімнати пустували.

Приємно відзначити, що на сьогоднішній день "Трембіта" користується великою популярністю на Закарпатті, і в минулому році табір визнаний Федерацією профспілок України одним із кращих та отримав у нагороду Почесний диплом. От і цього року заселеність табору перевищила 100 відсотків: у першій та другій змінах тут побувало по 160 дітей, а під час третьої – 178. Табір приймає дітей віком від 6 до 14 років, останньої зміни цього сезону тут відпочивали та оздоровлювалися діти залізничників зі Львова, Самбора, підприємств Стрийського залізничного вузла, а також багато дітей з інших областей.

– У "Трембіту" приїжджають діти за путівками дорожньої профспілкової організації та обласного відділу Фонду соціального страхування, – розповідає Ярослав Афтанас. – Адже наш табір виграв тендер на прийом 190 дітей за рахунок коштів Фонду соціального страхування. Із великою вдячністю Ярослав Дмитрович зауважує, що керівники підприємств і голови профкомів залізничних підрозділів регіону з розумінням ставляться до потреб табору. Цього року готуватися до оздоровчого сезону "Трембіти" допомагали працівники станцій Чоп, Батьово, Ужгородської пасажирської вагонної дільниці, Хустської та Мукачівської дистанції колій, локомотивного депо Мукачево, експлуатаційного вагонного депо Чоп.

У чудових побутових та кліматичних умовах діти ведуть активний спосіб життя – щодня у таборі відбувалися цікаві та пізнавальні конкурси, концерти і веселі дискотеки. Для найменших відпочивальників – особлива програма, про яку розповіла вихователь Каріна Татуревич:

– Вихователем у цьому таборі я працювала вперше, а от відпочи-

вати тут, коли була ще зовсім маленькою, мені доводилося. За цей час у "Трембіті" відбулося багато якісних перетворень, які сприяють чудовому відпочинку дітей. У моїй групі були наймолодші дітки – по 7-8 років. Щиро кажучи, із маленькими працювати найвідповідальніше, адже, попри малий вік, усі діти зовсім різні, до кожного потрібен свій підхід. Бувало, що деякі дітки плакали, бо не звикли залишатися на тривалий час без батьків. Були також дітки, яких потрібно було вкладати спати, прочитати їм казочку, а дехто боявся темноти. Але все це були приємні клопоти, і я хотіла б наступного року знову сюди приїхати.

Найменші також потребують більше уваги на дозвіллі, адже старших легше зацікавити футболом, волейболом, іншими спортивними іграми, а малі більше люблять брати участь у конкурсах, забавах тощо. І, звичайно, як усі діти, хочуть отримувати за свої старання призи та подарунки. До слова, організатори про це подбали.

До послуг юних відпочивальників у "Трембіті" футбольний, волейбольний та баскетбольний майданчики, великий відкритий басейн площею 25 на 12,5 метра з природною водою, дитячий ігровий майданчик для найменших, критий спортзал, естрадний зал і навіть свій кінотеатр.

Улюблена розвага хлопців – гра у футбол. Восьмирічний школяр Михайло Варга зі села Нове Давидково Закарпатської області у "Трембіті" побував уперше. Хлопчик розповідає, що найбільше йому до вподоби уважні та чуйні вихователі і спортивні майданчики. Звісно, конкурси Мишко теж не оминав, активно брав у них участь. Цього разу перемоги не вдалося в жодному, однак хлопчина не розчарований, адже планує приїхати сюди наступного літа і впевнений, що перший досвід стане йому в нагоді, аби посперечатися за перемогу.

Львів'янка Валерія цього року теж побувала у "Трембіті" вперше і дуже задоволена відпочинком, адже в таборі цікаво і дуже весело. Найбільше їй сподобалися купання в басейні і запальні дискотеки. І, звісно, смачні закарпатські

страви та надзвичайно красива природа.

Подруга Валерії Анастасія на відпочинок у Циганівці приїхала вже вдруге. Дівчині тут дуже подобається, особливо тепла дружня атмосфера, веселі розваги, як-от конкурси "Нумо, дівчата!", "Міс "Трембіта", різні спортивні змагання. Єдине побажання, яке висловили дівчата, – щоб наступного літа дискотеки тривали довше.

У таборі є свій розпорядок дня, про який розповів директор Володимир Паруна:

– Кожного дня підйом о 7:50, лише в неділю – о 8:30. О 8-й годині ранкова зарядка, із дітками займається вчитель фізичного виховання. Потім гігієнічні процедури, застелення ліжок тощо, о 9-й годині – сніданок. Об 11-й – другий сніданок, після цього діти займаються за планом роботи. До речі, такий план на щодень є у кожному загоні, є і загальний перспективний план на цілу зміну.

О 14-й – обід, із 15-ї до 17-ї – "тиха година". О 17-й годині – полуденок, а після нього за перервою на вечерю починаються вечірки: конкурси, забави, спортивні змагання. Крім того, водимо дітей у походи на лісові поляни, що закріплені за табором.

– Діти у нашому таборі постійно займаються якимись справами, нема такого, щоб вони байдикували, – продовжує Володимир Паруна. – У нас є вихователі, які ведуть творчі гуртки, наприклад, навчають дітей робити різні мистецькі витвори з картону, вчать плести браслети з бісеру або робити іграшки з вовни. Потім організуємо виставки творчих робіт. Під керівництвом вожатих діти вчать співати, танцювати, були у нас конкурси з латиноамериканських та українських народних танців.

Володимир Паруна зауважує, що в перші дні зміни діти поступово звикають до режиму, дисципліни і зорганізованості, але траплялося, що декого з дітлахів доводилося вчити такої банальної справи, як правильно снідати, бо вдома на сніданок у них були лише бутерброди, а це, як відомо, не є

повноцінним сніданком для дитини. Тому дитину просто доводилося вмовляти з'їсти хоча б одну-дві ложки смачної і поживної каші з родзинками тощо.

Шеф-кухар Ірина розповідає, що харчування у дітей посилене, хороше. Кухарі готують і рибку, і м'ясо, і супи, і різні смаколики на десерт. В асортименті страв є багато різних овочів – морква, капуста, салат, перець, огірки, помідори.

До роботи беруться о пів на 7-му ранку, щоб зустріти діток смачним, свіжим сніданком. Хоча дітки до їжі невибагливі, нічого незвичного не просять, окрім хіба що добавки.

На завершення розмови Володимир Паруна акцентував увагу і на тому, що в "Трембіту" на літній відпочинок приїжджають не лише діти з України, а й з-за кордону. Тож, на його переконання, зважаючи на те, що табір постійно заселений на 100 відсотків, а бажаних тут відпочити з року в

рік стає все більше, було б добре збудувати на території табору ще один корпус.

Поки я спілкувалася з дорослими, діти, поснідавши, розважалися на подвір'ї. Хтось грав у настільні ігри, хтось гасав за м'ячем чи бавився у квача, найстарші активно обговорювали екскурсію, яку організувало керівництво "Трембіти" в Ужгородський музей народної архітектури та побуту – у дитячому таборі тривали останні дні відпочинку літнього сезону 2013 року, який впродовж холодної пори яскравими спогадами тишитиме дітей, зігріватиме їх думкою, що ще трошки – і знову літо, канікули, "Трембіта"...

P.S. Керівництво табору та президія Ужгородського теркому профспілки висловлюють подяку начальнику Управління УМВС на Львівській залізниці Володимир Дитюку та начальнику лінійного відділу транспортної міліції на станції Ужгород Івану Федурцю за надану допомогу з охорони правопорядку у таборі "Трембіта" під час оздоровчого сезону.

Тетяна БАЛЛА
Фото автора